

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

DECIZIA nr. 000/03.2021

privind soluționarea contestației formulate
de **X**,

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.**000/2021**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală regionala a finanțelor publice **Y**, prin adresa nr.**000/2021**, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.**000/2021**, asupra contestației formulate de **X**, înregistrată la ORC sub nr.**000**, CUI **000**, prin avocat **Z**, conform împuternicirii avocațiale Seria **000** nr.**000/2021** aflată în original la dosarul cauzei.

Contestația a fost formulată împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr 000/2020*, emisă în baza *Raportului de inspecție fiscală nr.000/2020* de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației fiscale pentru contribuabili mijlocii, pentru suma de **000 lei**, reprezentând:

- **000 lei** impozit pe profit;
- **000 lei** TVA.

Față de data comunicării actului administrativ fiscal contestat, respectiv **00.00.2021**, așa cum rezultă din adresa nr.**000/2021** prin care organele de inspecție fiscală au retransmis societății actele administrative contestate, adresa anexată în copie la dosar, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată sub nr.**000/2021** la **Y**, conform ștampilei registraturii acestei instituții, aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.268, art.269 alin.(1), art.270 alin.(1) și art.272 alin.(5) lit.a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de **X**.

I. Societatea contestă Decizia de impunere nr.000/2021, emisă în baza *Raportului de inspecție fiscală nr.000/2021*, ca fiind netemeinică și nelegală și solicită anularea acesteia și exonerarea de la plata obligațiilor fiscale suplimentare în sumă de **000** lei, reprezentând impozit pe profit și TVA, pentru următoarele motive:

În ceea ce privește legea de procedură aplicabilă, contestatara consideră ca prevederile Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare nu pot fi aplicate retroactiv perioadei supuse inspecției fiscale, respectiv **00.00.2013-00.00.2014**, având în vedere dispozițiile art.352 alin.1 și 2 din Codul de procedură fiscală precum și art.15 alin.1 din Constituție.

În ceea ce privește prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale, societatea arată faptul că inspecția a verificat în mod nelegal, în cazul impozitului pe profit și în cazul TVA, perioada 2013-2014, fiind încălcate prevederile art. 91 alin.1 și 2 din vechiul Cod de procedură fiscală referitoare la prescripția dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale.

Contestatara invocă, de asemenea, nelegalitatea și netemeinicia deciziei de impunere contestate, arătând faptul că perioadele **00.00.2013-00.00.2014** pentru impozitul pe profit, respectiv **00.00.2013-00.00.2014** pentru TVA au mai făcut obiectul, parțial sau integral, unor inspecții fiscale fiind încălcate prevederile art.105 alin.3 din vechiul Cod de procedură fiscală aplicabile anilor fiscali 2013-2014 conform art.352 alin.2 din noul Cod de procedură fiscală.

II. Urmare inspecției fiscale efectuate de organele de inspecție fiscală din cadrul Y la X, s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr.000/2020 în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr.000/2020, constatându-se următoarele:

Perioada verificată pentru impozit pe profit a fost **00.00.2013-00.00.2014** iar pentru TVA **00.00.2013-00.00.2014**.

Intrucât contribuabilul nu a dat curs solicitărilor organelor de inspecție fiscală și nu a pus la dispoziția acestora documentele contabile și fiscale solicitate, s-a procedat la stabilirea bazei de impunere prin estimare.

La stabilirea bazei de impunere pentru perioada verificată au fost avute în vedere drept mijloace de probă constatările din Procesul verbal nr.**000/2014** și Procesul verbal nr.**000/2015** încheiate de **A**, cele din Procesul verbal nr.**000/2019** încheiat de **B** precum și documentele și informațiile existente în baza de date a ANAF, în temeiul prevederilor OPANAF nr.3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere.

La estimarea cheltuielilor nedeductibile la calculul impozitului pe profit s-a tinut cont de diverse cheltuieli pentru activitati specifice si pentru activitati cu caracter permanent precum si de cele care nu intra sub incidenta conditiei privitoare la incheierea contractelor de prestari servicii.

Organele de inspectie fiscala au stabilit o baza suplimentara de impozitare in suma totala de **000** lei si au calculat un impozit pe profit suplimentar in suma de **000** lei la care a fost adaugata suma de **000** lei reprezentand creditul fiscal neacceptat, rezultand un impozit pe profit suplimentar in suma de **000** lei.

De asemenea, organele de inspectie fiscala nu au acceptat la deducere TVA in suma de **000** lei aferenta achizitiilor de bunuri si servicii pentru care societatea nu a prezentat documente justificative din care sa rezulte ca au fost efectuate in scopul desfasurarii activitatii sale economice. La estimarea TVA nedeductibila aferenta acestor operatiuni s-a tinut cont de diverse cheltuieli pentru activitati specifice si activitati cu caracter permanent precum si de cele care nu intra sub incidenta conditiei privind incheierea contractelor de prestari servicii.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Prin contestație, **X** înțelege să invoce excepții de natură procedurală, precum și excepții de fond, asupra cărora organul de soluționare a contestației reține următoarele:

1. Excepții procedurale

a) In ceea ce privește susținerea contestatarii potrivit careia prevederile Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare nu pot fi aplicate retroactiv perioadei supuse inspectiei fiscale, respectiv **00.00.2013-00.00.2014**, avand in vedere dispozitiile art.352 alin.1 si 2 din Codul de procedura fiscala precum si art.15 alin.1 din Constitutie, aceasta nu poate fi retinuta în solutionarea favorabila a cauzei având în vedere următoarele

In conformitate cu dispozitiile art.352 alin.1 si 2 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare

(1) Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare.

(2) Procedurile de administrare începute înainte de data intrării în vigoare a prezentului cod rămân supuse legii vechi.

In acceptiunea art.1 pct.2 lit.b din acelasi act normativ prin administrarea creantelor fiscale se intelege oricare din activitatile desfasurate

de organele fiscale in legatura cu declararea, stabilirea, controlul si colectarea creantelor fiscale.

Din interpretarea coroborata a celor doua articole de lege rezulta cu claritate faptul ca dispozitiile Legii nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala sunt aplicabile tuturor procedurilor de administrare incepute dupa intrarea in vigoare a acesteia, intre acestea regasindu-se si activitatea de inspectie fiscala desfasurata la un contribuabil/platitor.

Avand in vedere dispozitiile mai sus enuntate, prevederile art.123 alin.2 din acelasi act normativ potrivit carora data inceperii inspectiei fiscale este data mentionata in registrul unic de control, in cazul de fata fiind **00.00.2018**, in mod legal organele de inspectie fiscala au facut aplicatiunea prevederilor Legii nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare.

b) Referitor la argumentul societății potrivit căruia a fost încălcat principiul neretroactivității controlului, avand in vedere faptul că perioadele **00.00.2013-00.00.2014** pentru impozitul pe profit, respectiv **00.00.2013-00.00.2014** pentru TVA au mai facut obiectul, partial sau integral, unor inspectii fiscale, se rețin următoarele:

La art.118 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

”(3) Inspectia fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare tip de creanță fiscală și pentru fiecare perioadă supusă impozitării”.

Având în vedere prevederea legală, mai sus citată și documentele existente la dosar, se reține că societatea a mai făcut anterior obiectul a 5 controale inopinate, și anume un control efectuat de **C** urmare caruia a fost încheiat Procesul verbal nr.**000/2013**, un control al **B** urmare caruia a fost încheiat Procesul verbal nr.**000/2019** și 3 controale efectuate de **A** finalizate prin incheierea Proceselor verbale nr.**000/2014**, nr.**000/2015** și nr.**000/2015**, acestea nereprezentand inspectie fiscală, aspect ce rezulta din chiar copia registrului unic de control depusă de contestatară în susținerea contestatiei.

Așadar, controalele inopinate menționate mai sus, nu s-au finalizat cu emiterea unei decizii de impunere/de nemodificare a bazei de impozitare în ceea ce privește impozitul pe profit aferent perioadei **00.00.2013-00.00.2014**, respectiv TVA aferenta perioadei **00.00.2013-00.00.2014**, astfel încât perioadele respective să nu mai poată face obiectul unei inspectii fiscale ulterioare, așa cum în mod eronat susține contestatară.

De asemenea, tot din actele aflate la dosarul cauzei precum și din cele depuse de societatea contestatară în susținerea contestatiei mai rezulta ca aceasta a mai fost supusa inspectiei fiscale partiale în ceea ce privește rambursarea TVA, inspectii ce au vizat perioada 00.00.2008-00.00.2008, finalizata prin emiterea Raportului de inspectie fiscala nr.**000/2009** și Deciziei de nemodificare a bazei de impozitare nr.**000/2009**, respectiv perioada

00.00.2009-00.00.2010, finalizata prin emiterea Raportului de inspectie fiscala nr.**000/2011** și a Deciziei de nemodificare a bazei de impozitare nr.**000/2011**.

2. Excepții de fond

Referitor la impozitul pe profit aferent perioadei **00.00.2013-00.00.2014**, respectiv TVA aferenta perioadei **00.00.2013-00.00.2014**, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe **dacă, raportat la data începerii inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală în mod corect au stabilit suplimentar prin decizia de impunere contestată obligații fiscale pentru anii 2013 și 2014.**

În fapt, din actele existente la dosar se reține că prin Decizia de impunere nr.**000/2020**, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.**000/2020**, încheiat de organele de inspecție fiscală din cadrul **Y**, au fost stabilite în sarcina **X**, obligații fiscale reprezentand impozit pe profit pentru perioada **00.00.2013-00.00.2014** si TVA pentru perioada **00.00.2013-00.00.2014**.

Prin contestația formulată, **X** invocă prescripția dreptului organului de inspecție fiscală de a stabili obligații fiscale suplimentare aferente perioadelor verificate, în ceea ce privește impozitul pe profit si TVA.

În drept, în ceea ce privește prescripția dreptului organelor fiscale de a stabili obligații fiscale în materia **impozitului pe profit**, aferente creanțelor fiscale născute în perioada anilor 2013 și 2014, la art.347 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(1) Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.

(2) Cauzele de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție se supun legii în vigoare la data la care acestea au intervenit”.

Având în vedere aceste dispoziții legale și ținând cont că societatea contestatară invocă prescripția dreptului organelor de inspecție de a modifica baza de impunere aferentă impozitului pe profit pentru anii 2013 și 2014, sunt aplicabile dispozițiile OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit prevederilor art.91 alin.(1) și alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin.(1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art.23, dacă legea nu dispune altfel”.

iar potrivit art.23 din același act normativ:

“Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin.(1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată”.

Referitor la articolele de lege, mai sus menționate, **prin Decizia nr.000/2020** (publicată în Monitorul oficial nr.000/2020) **pronunțată în dosarul nr.000/2020**, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.91 alin.(1) și (2), coroborate cu cele ale art.23 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, la pct.65 din decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța a reținut:

”65. „Momentul“ constituirii bazei de impunere, în sensul art. 23 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, este anul fiscal în care se realizează profitul impozabil. Obținerea acestuia generează pentru bugetul de stat o creanță fiscală, iar pentru contribuabil o obligație fiscală, constând în impozitul pe profit”.

Din coroborarea dispozițiilor legale, mai sus citate, precum și din interpretarea instanței supreme, reiese că termenul de prescripție al dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani și începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală. Acesta se naște în momentul în care se constituie baza de impunere, care generează dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă. Momentul constituirii bazei de impunere este anul fiscal în care se realizează profitul impozabil.

Speței îi sunt incidente și dispozițiile art.105 alin.(7) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

”[...] Începerea inspecției fiscale trebuie consemnată în registrul unic de control.”

coroborate cu prevederile art.102 alin.(6) din același act normativ care menționează:

”Data începerii inspecției fiscale este data menționată în registrul unic de control [...]”

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că inspecția fiscală se consemnează în registrul unic de control și data menționată în registru reprezintă data începerii inspecției fiscale, respectiv **00.00.2019**, așa cum se

menționează în Raportul de inspecție fiscală nr. **000/2020**.

Totodată, se reține că termenul de prescripție se suspendă pe perioada cuprinsă între data începerii inspecției fiscale și data emiterii actului administrativ fiscal ca urmare a efectuării inspecției fiscale, așa cum se prevede la art.92 alin.(2) lit.b) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

”Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale

(2) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se suspendă:

...

b) pe perioada cuprinsă între data începerii inspecției fiscale și data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale;

De asemenea, se reține că, prevederile legale care reglementează prescripția extinctivă sunt imperative, acestea limitând perioada de timp în care se poate valorifica un drept.

Cu privire la data de la care începe să curgă termenul de prescripție în cazul verificării obligațiilor fiscale reprezentând impozit pe profit, se constată că aceasta este în strânsă legătură cu momentul în care s-a născut creanța fiscală, respectiv cu momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

În ceea ce privește momentul la care se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată și de la care începe să curgă termenul de prescripție, acesta se stabilește în funcție de momentul în care s-a realizat profitul impozabil din care rezultă impozitul pe profit datorat.

Astfel, în sensul prevederilor art.23 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, nașterea dreptului organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată, este nașterea dreptului la acțiune, respectiv a dreptului organului fiscal la acțiunea de a stabili obligații fiscale.

Dreptul la acțiune al organului fiscal pentru stabilirea obligațiilor fiscale se naște la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a realizat profitul impozabil din care rezultă impozitul pe profit.

Astfel, pentru impozitul pe profit aferent anului **2013**, profitul impozabil pentru care se calculează impozitul pe profit s-a realizat în anul 2013, iar termenul de prescripție a dreptului la acțiune al organului de inspecție fiscală începe să curgă de la data de **01.01.2014**.

În același sens este și Decizia nr. **000/2020**, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, mai sus menționată, prin care instanța a stabilit:

”Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov.

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.91 alin.(1) și (2), coroborate cu cele ale art.23 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

termenul de 5 ani de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale reprezentând impozit pe profit și accesorii ale acestora curge de la data de 1 ianuarie a anului următor anului fiscal în care s-a realizat profitul impozabil din care rezultă impozitul pe profit datorat de contribuabil.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă”.

Se reține că, în ceea ce privește impozitul pe profit supus verificării, respectiv pentru perioada **00.00.2013-00.00.2014**, inspecția fiscală a început la data de **00.00.2019**, prin înscrierea în RUC la poziția 16, astfel cum rezulta din actele aflate la dosarul cauzei, și finalizată în data de **00.00.2020**, prin emiterea Deciziei de impunere nr.**000/2020**.

Astfel, în perioada cuprinsă între **00.00.2019 – 00.00.2020**, prescripția dreptului organelor de inspecție fiscală de a dispune măsuri a fost suspendată potrivit prevederilor art.92 alin.(2) lit.b) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Raportat la data la care începe să curgă termenul de prescripție, respectiv **01.01.2014** pentru anul **2013**, rezultă că până la data începerii verificării, respectiv **00.00.2019**, **dreptul organelor de inspecție fiscală de a dispune obligații fiscale în materia impozitului pe profit pentru anul 2013 era prescris.**

Ca urmare, în temeiul prevederilor art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se va admite parțial contestația **X** pentru impozitul pe profit în sumă de **000 lei**, individualizat prin Decizia de impunere nr.**000/2020**.

În ceea ce privește **impozitul pe profit aferent anului 2014**, raportat la data la care începe să curgă termenul de prescripție, respectiv **01.01.2015**, rezultă că până la data începerii verificării, respectiv **00.00.2019** (data înscrierii în RUC la poziția 16), **dreptul organelor de inspecție fiscală de a dispune obligații fiscale în materia impozitului pe profit nu era prescris**, decizia de impunere contestată fiind emisă înăuntrul termenului de prescripție.

Referitor la **TVA stabilită suplimentar pentru luna 00 2013**, potrivit prevederilor art.134 alin.2 și alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare în perioada verificată:

“(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art.157 alin.

(1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei.”

De asemenea, potrivit prevederilor art.156² alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal:

“(1) Persoanele înregistrate conform art.153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă”.

Astfel, pentru TVA aferentă lunii 00 2013, obligația declarativă intervine la data de 00.00.2014, iar termenul de prescripție a dreptului organelor de inspecție fiscală de a stabili obligații suplimentare cu titlu de TVA începe să curgă de la data de 01.01.2015, astfel încât, având în vedere data la care a început inspecția fiscală, respectiv 00.00.2019, **obligațiile suplimentare de plată de natura TVA au fost stabilite înăuntrul termenului de prescripție.**

Totodată, având în vedere faptul că TVA aferentă lunii 00 2013 a fost stabilită cu respectarea termenului de prescripție, rezultă că implicit și **TVA suplimentară de plată pentru anul 2014, a fost stabilită înăuntrul termenului de prescripție.**

Având în vedere cele reținute, în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1. lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

- **se va respinge ca neîntemeiată contestația** formulată de **X** împotriva Deciziei de impunere nr.**000/2020**, emisă de **Y** din cadrul DGRFP București în baza Raportului de inspecție fiscală nr.**000/2020**, pentru suma de **000 lei**, reprezentând impozit pe profit în suma de **000 lei** și TVA în suma de **000 lei** ;

- **se va admite parțial contestația X** pentru impozitul pe profit în sumă de **000 lei** și, pentru această sumă, se va anula parțial Decizia de impunere nr.**000/2020**, emisă de **Y** din cadrul DGRFP București.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale menționate, se :

DECIDE

1. Admiterea parțială a contestației formulate de **X** împotriva Deciziei de impunere nr.**000/2020**, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul **Y** și

anularea parțială a acesteia pentru suma de **000 lei**, reprezentând impozit pe profit.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **X**, împotriva Deciziei de impunere nr.**000/2020**, emisă de **Y** pentru suma de **000 lei**, reprezentând:

- **000 lei** impozit pe profit;
- **000 lei** TVA.

Pct.2 din prezenta decizie poate fi atacat la Curtea de Apel ... în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL